

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Podstawy i funkcjonowanie systemów medialnych
Prowadzący	dr Ewa Jurga-Wosik
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	II
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2024/2025
Rok studiów	1
Semestr	1
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (<i>obowiązkowy, do wyboru</i>)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (<i>symbole</i>)	DK2_W08, DK2_U06, DK2_U12, DK2_K03
Rodzaj zajęć (<i>wybór z listy*</i>)	ćwiczenia
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	brak
Opis i cele przedmiotu Podstawy i funkcjonowanie systemów medialnych	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy o kluczowych elementach wybranych systemów medialnych oraz o źródłach podobieństw i różnic pomiędzy systemami medialnymi wybranych krajów. Przedmiot wskazuje na zależności istniejące pomiędzy czynnikami historycznymi, kulturowymi, społecznymi, politycznymi i ekonomicznymi a kształtem współczesnych systemów medialnych. Przekazuje wiedzę o kierunkach zmian zachodzących w wybranych systemach medialnych.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Podstawy i funkcjonowanie systemów medialnych:	
1. Pojęcie systemu medialnego oraz wpływ czynników politycznych, społecznych i kulturowych na system medialny.	2
2. Wpływ czynników ekonomicznych na system medialny.	2
3. Trzy modele mediów i polityki.	2
4. Model liberalny.	2
5. Model demokratycznego korporacjonizmu.	2
6. Model spolaryzowanego pluralizmu.	2
7. Przykład modelu liberalnego (USA, Wielka Brytania, Irlandia)	2
8. Przykład modelu demokratycznego korporacjonizmu (Austria, Norwegia).	2
9. Przykład modelu spolaryzowanego pluralizmu (Hiszpania, Republika Włoska).	2
10. Kształtowanie się rynków medialnych w krajach Europy Środkowo – Wschodniej po transformacji politycznej.	2
11. Specyfika systemów medialnych krajów Europy Środkowo – Wschodniej.	2
12. Specyfika systemów medialnych krajów azjatyckich.	2
13. Warsztaty: wybrane zagraniczne systemy medialne przygotowane przez studentów. Dyskusja.	6
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się (co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)	Opis <u>przedmiotowych</u> efektów uczenia się (wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mierzalne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy..)
DK2_W08	W pogłębionym stopniu zna pojęcia z zakresu ekonomiki mediów i zarządzania mediami	W1 – student w pogłębionym stopniu zna i rozumie systemy medialne w kontekście ekonomiki mediów i zarządzania mediami (temat 2) W2 – student w pogłębionym stopniu zna i rozumie struktury i instytucje medialne w systemach medialnych różnych reżimów politycznych (tematy: 1-13)	Praca zaliczeniowa
DK2_U06	Potrafi dokonywać obserwacji, analizy i interpretacji zjawisk społeczno-ekonomicznych na rynku medialnym	U1 – student analizuje cechy poszczególnych systemów medialnych oraz wykorzystuje posiadaną wiedzę dotyczącą wybranych systemów medialnych do wyjaśnienia zachodzących w nich zjawisk (tematy:3-13)	Praca zaliczeniowa
DK2_U12	Potrafi w pogłębionym stopniu nazwać i wskazać procesy wpływające na globalne i lokalne przemiany społeczno-ekonomiczne na rynku medialnym	U2 – student potrafi formułować wnioski dotyczące konsekwencji rozwiązań systemowych i prawnych zastosowanych w poszczególnych systemach medialnych (tematy: 1-13)	Praca zaliczeniowa
DK2_K03	Jest gotów do budowania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i zawodowych, doceniając znaczenie nauk o komunikacji społecznej i mediach dla utrzymania i rozwoju tychże więzi	K1 – student potrafi krytycznie ocenić różne systemy medialne, dostrzega złożoność procesów i zjawisk społecznych oraz związków istniejących pomiędzy elementami składającymi się na większą całość, w tym przypadku system medialny (tematy: 1-13)	Praca zaliczeniowa

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Dyskusja
2.	Praca z tekstem
3.	Test

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć, osobiste lektury	10	30/1
	Praca zaliczeniowa	20	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Obecność na wykładzie (2 nieobecności bez usprawiedliwienia), dyskusja oraz praca zaliczeniowa. Efekty kształcenia przedmiotowego W1, W2, U1, U2, K2 wpisują się w dyskusję i pracę zaliczeniową. Dyskusja podnosi ocenę o 0, 5 punktu. Etapy pracy studenta podczas całego cyklu zajęć: 1. Ustalenie tematu projektu indywidualnego: esej, przegląd literatury i przygotowanie bibliografii. 3. Konceptualizacja i wykonanie projektu indywidualnego 4. Udział w dyskusji podczas zajęć – ocena projektu Zaliczenie na podstawie eseju medioznawczego, przesłanego na adres poczty elektronicznej e.jurga-wosik@uksw.edu.pl w formacie PDF. Esej powinien zawierać wstęp, tezę, popartą literaturą przedmiotu argumentację, zakończenie z wnioskami oraz wykorzystaną w pracy bibliografię z przynajmniej trzema pozycjami naukowymi. Praca ma liczyć co najmniej 7000 znaków ze spacjami. Ustawienie w edytorze tekstów: Times New Roman, 12 pkt, podwójny odstęp, śródtytuły, wstęp i zakończenie. Ocena końcowa – merytoryczna i formalna – dotyczy poszczególnych elementów pracy zaliczeniowej: określenia zainteresowań badawczych, obszaru badań, koncepcji badania, tematu pracy i planu pracy zaliczeniowej wraz z jej wykonaniem oraz udział w dyskusji.
--

na ocenę 3 – przedstawiono pracę zaliczeniową w terminie, ale jej elementy wymagają gruntownej poprawy merytorycznej i formalnej.

na ocenę 3,5 – przedstawiono pracę zaliczeniową w wyznaczonym terminie, ale wymaga ona wprowadzenia drobnych poprawek merytorycznych i formalnych.

na ocenę 4 – przedstawiono pracę zaliczeniową w terminie, elementy jej są merytorycznie poprawne, ale wymagają one gruntownej poprawy formalnej.

na ocenę 4,5 – przedstawiono pracę zaliczeniową w wyznaczonym terminie, elementy te są merytorycznie poprawne, ale wymagają one drobnych poprawek formalnych.

na ocenę 5 – ukończono w terminie pracę zaliczeniową, wyróżnia się ona pod względem merytorycznym i formalnym oraz student wziął aktywny udział w dyskusji

Literatura obowiązkowa

1.	Hallin D.C., Mancini P., Systemy medialne. Trzy modele mediów i polityki w ujęciu porównawczym, Kraków 2007.
2.	Jaskiernia A., Publiczne media elektroniczne w Europie, Warszawa 2006.
3.	Media masowe w demokratyzujących się systemach politycznych. W drodze do wolności słowa i mediów, pod red. B. Dobek – Ostrowskiej, Wrocław 2006.
4.	Mało znane systemy medialne, pod red. Z. Oniszczyka i M. Gieruli, Sosnowiec 2007.
5.	Media masowe na świecie. Modele systemów medialnych i ich dynamika rozwojowa, pod redakcją B. Dobek – Ostrowskiej, Wrocław 2007.
6.	Trolese A., System medialny Włoch. Prasa – radio – telewizja – internet, Wrocław 2016.
7.	Zmiana w dziennikarstwie w Polsce, Rosji i Szwecji. Analiza porównawcza, pod red. B. Dobek – Ostrowskiej i P. Barczyśzyn, Wrocław 2016.

Literatura uzupełniająca

1.	Biernacka – Ligęza I., Lokalna prasa norweska w dobie globalizacji, Lublin 2012.
2.	Golka B., System medialny Stanów Zjednoczonych, Warszawa 2004.
3.	Golka B., System medialny Francji, Warszawa 2001.
4.	Kaczmarczyk M., System medialny Irlandii. Zarys problematyki, Sosnowiec 2009.
5.	Konarska K., System mediów elektronicznych w Wielkiej Brytanii, Toruń 2007.
6.	Ociepka B., Ratajczak M., Media i komunikowanie polityczne. Niemcy, Austria, Szwajcaria, Wrocław 2000.

*** lista rodzajów zajęć**

- ☒ ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)
- ☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- ☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego
- ☐ wykład kierunkowy
- ☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- ☐ seminarium dyplomowe
(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)
- ☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)